

Fox times

V y o h á z | 8 4 2 0 0 4

ROČNÍK II

4

OFICIÁLNÍ ČASOPIS SK RADIOSPORT

OBSAH

1. strana - Úvod	5. strana - Ruprechtov
2. strana - Kanice	6. strana - Petrovice, BBP
3. strana - Spring cup	7. strana - Ptení, Dlouhá Hradec
4. strana - Spring cup	8. strana - Akce na duben a květen

1. mistrovská soutěž Jihomoravského kraje

Kanice 28.3.2004

Už se stává skoro tradicí, že jedny z prvních závodů jsou v Kanicích, a tak i letos jsme se na první závody vydali právě tam. I přes posouvání času a nepřízeň počasí se sešlo dost lidí. Samozřejmě našli se i tací, kteří náhle onemocněli, ale i tak byla účast slušná, i díky účasti závodníků z Nového Města.

První se běžela osmdesátka. Běželo se ve stejném prostoru jako bylo mistrovství republiky žáků. Ráno byl ještě v lese sníh a tak později startující měli mírnou výhodu. Závod to byl poměrně rychlý, pokud jste se, celí zmrzlí, donutili běžet. Lampiony byly dobře vidět a měřilo to celkem slušně.

Odpoledne byl dvoumetr. Všichni byli zmrzlí ještě z rána a obouvat mokré boty taky není zrovna příjemný. Startovalo se na dopoledním cíli, pod kopcem. Po startu jsme museli vyběhnout asi 400 metrů do kopce než se dalo rozumně zaměřovat. První liška byla celkem jasná už před startem, nejpozději po prvním zaměření. Trochu víc to házelo a bylo těžký poznat, který směr je ten správný. Já jsem jednu lišku potkala vyloženě náhodou. Jinak to bylo ještě trochu lehčí než ranní osmdesátka. Jenom mě naštvalo, že cíl byl mírně výš než bylo řečeno na startu. Chtěla jsem si ušetřit kopec a trochu to nevyšlo.

Nepříjemné bylo zdržení vyhlášení, ale nakonec jsme se dočkali. Velmi mile mě překvapilo, že Lucka vyhrála dopolední závod a porazila Lenku Hruškovou i Mirku Fekiačovou. Taky mě překvapila Vlasta, která na dvoumetru porazila třeba Áju.

Celý závody se mi líbily a těším se na další ☺.

Terka

Spring cup 2004

Dánsko, Hillerod 25.-28.3.2004

Spring cup jsou každý rok prvními velkými orientáckými závody sezony, a tak jsme na nich nemohli chybět. Za náš oddíl jsme se do Dánska podívali jen dva – Tomáš Hikl a Stehla. Odjížděli jsme ve čtvrtek odpoledne z Brna Fordem - Kdo tohle auto nezná, musím mu prozradit, že jsme se na něj sázeli, jestli se z Dánska vrátí, nebo ne.

V Hradci jsme přibráli ještě Večerníka (Pavel Černík), který, jak se to stává, nezavřel pořádně kufr a tím málem způsobil ztrátu zavazadel i se spícím Ferdou na zadním sedadle. Po tomhle drobném incidentu jsme v Turnově nabrali zbytek posádky a vydali jsme se v celkovém počtu 15 lidí, 2 aut, 2 notebooků a 5 mistrů světa přes Liberec vstříc Německým dálnicím. Po cestě jsme skoukli film Kluci to taky chtěj a ráno v 5:30 hurá na trajekt. Cesta byla rovná, ale moře trochu houpalo, což se negativně podepsalo na nejednom pasažérovi tohoto plavidla. Někteří se ale rozhodli dodat si sílu z gumových medvídků ve tvaru srdce a vydat se na strastiplnou cestu na horní palubu. Obloha byla skoro jasná a my jsme mohli obdivovat moře i místní plantáž na výrobu elektřiny využívající energii větru. Na trajektu jsme pak také zjistili (Brožík spočítal, ostatní si to o řádek níž přečetli), že ona plantáž se skládá ze 72 jednotlivých větrných elektráren postavených na mělčině úžiny v Baltském moři. Vylodili jsme se v Normandii, teda v Dánsku a protože jsme měli ještě dost času, vydali jsme se pod vedením kulturního referenta Baiera na výlet přes celé Dánsko na sever. Nádhera! Křivé stromy nezklamaly! V Dánsku mají opravdu křivé stromy! Celodenní výlet opět stál za to.

Po nevydařeném výletu jsme se konečně dostali do městečka Hillerod (asi 40 km severně od Kodaně). Bohužel jsme zde byli moc brzo (asi o 3 hodiny dřív). Každý tento zbytkový čas strávil po svém. Vory si zdřímnuv ve spacáku v parku a místní náckové si ho spletli s bezdomovcem. Jak jinak, zavolali na něj svou učitelku, a dokonce i ředitele školy. My s Brožíkem jsme se ho přitom snažili pokropit vodou, bohužel se nám do rámy připlétl Jelda a schytl to. Ovšem Brožík pak taky (a asi 6x víc). V 5 hodin odpoledne jsme se konečně mohli ubytovat.

Trošku jsme si zdřímli a vydali se do centra nočního závodu. Čekalo na nás 4-6km tratí mlhou, tmou a skandinávskými bažinami. Někteří zkušenější borci (Ferda) se na něco takového vykašlali, ale jiní méně zkušenější se už už rozklusávali na start. Darovanému koni na zuby nehleď, ale přece jenom jsme si před startem vyzkoušeli čelovky a já zjistil, že to zas taková procházka růžovým sadem nebude. Jeden po druhém jsme zapínali čelovky a svítili jsme s nimi na zeď, abychom zjistili, která je nejvýkonnější. Nejlepší byl samozřejmě Brožíkův 40W+20W teplomet (ovšem limitovala ho jen 50 minutová výdrž). Když jsem byl na řadě já, zapnul jsem čelovku a namířil na zeď. Dostalo se mi však otázky, zda-li jsem ji už zapnul. Zjistil jsem tedy, že moje celkem slušná čelovka se pro dnešek moc nehodí. Nedalo se nic dělat, a tak jsem se vydal na trať. Hned cestou na první kontrolu jsem zapadnul do bažinky, ale dál jsem si už dával větší pozor. Doběhnul jsem do cíle a okamžitě jsem spěchal do centra, aby na mě Ferda moc nečekal, protože jsme šli ještě vyklusat. Když jsme se vrátili, byli skoro všichni zpátky (dokonce i Večerníček s jeho světluškou na kolo). Výraznější úspěch jsme ale moc neměli. Jen Zorka Jelínková byla 3. a já 2.

V sobotu byla na programu klasika. Kolem desáté jsme přijeli na rozbahněnou louku plnou oběžců schovávajících se před nepřízní počasí ve stanech. První startoval Brožík, k údivu všech se ale po půl hodině od odchodu vrátil a oznámil nám, že nenašel svůj start, a že je tak rozrušený, že nemůže běžet. Nakonec se ale uklidnil a odešel hledat start. My ostatní jsme se na rozdíl od něj mohli soustředit na hledání kontrol a ne startu. V mírně zvlněném terénu nápadně připomínajícímu Vysočinu se nejvíc dařilo Jardovi Krčálovi, Baieříkovi a Fufovi. Právě Baieřík a Fuf se umístili na 2. a 3. místě. Museli zde ale počkat na vyhlášení a dostali krásné bílé (Fuf by radši černou, aby nebyl hned jako prasátko) mikiny s logem závodů. Ve škole, kde

jsme byli ubytovaní ovšem ale zjistili, že po vyhlášení je ještě někdo předběhl, a tak byli 3. a 4. – ale i bílá mikina se hodí ne?

V neděli jsme museli vstávat brzo, zbalit se a odjet na štafety. Před odjezdem jsem ale zjistil, že mi někdo zákeřně ukradl orientky. Na(ne)štěstí jsem je ale našel a mohl tak běžet svůj 14 km dlouhý závěrečný úsek. Postavili jsme 2 mužské (1. Jarda, Ferda, Fuf, Baieřík, 2. Vory, Brožík, Máca, Já), 1 dorosteneckou (Zorka, Myslivec, Večerník) štafetu, ale žádnou ženskou. Verča s Lenkou musely běžet za Czech o-team. Hned na prvním úseku Vory neorazil 3 a my byli disk (fejkl.-dánsk.). Dušoval se sice, že nás oddisknou, že to má domluvený, ale skutek utek. Tím pro nás Spring cup fakticky skončil.

Autobusem jsme dojeli na parkoviště a odtud jsme uháněli skrz celé Dánsko na trajekt. Stihli jsme ho jen tak tak (10 minut). Na trajektu jsme si zašli na malé občerstvení, nakoupili kila bonbónů a než jsme se nadáli byli jsme v Rostocku. Na dálnici v Německu jsme opět pořádali videoprojekci. Nejprve jsme pouštěli krátký film Jeldovi přes zadní okno, když jel za námi. Tím jsme ale asi trochu pobouřili kolemjedoucího postaršího Němce, který se taky na chvíli kouknul a málem sjel ze silnice. Potom už jsme se umoudřili a pustili jsme si americkou komedii Americká svatba. Asi hodinku jsme si počkali na polských hranicích a sem tam padala i neslušná slůvka. Jenže to jsme ještě netušili, že kvůli kamionům budeme čekat ještě jednou kdesi v polích. Cestou do Brna jsme si ještě udělali výlet do Pardubic, Moravan a Žďáru na Sázavou, ale už nezbyl čas na rozvoz po Brně, a tak nás Fuf vysadil na konečné 5 v Lískovci. Nevím, proč se na mě v tramvaji dívali jak na feťáka, vždyť jsem jen celou noc nespál...

INZERCE: _____

SPORTON cup 2004
mezinárodní
Mistrovská soutěž I.stupně
v rádiovém orientačním běhu

Šumperk
7.-9. května 2004

PROGRAM SOUSTŘEĐENÍ - RUPRECHTOV

ČTVRTEK:

Dopoledne – příjezd, ubytování, převlečení do běhacího, rozklus, rozcvičení
Závod v pásmu 3,5 Mhz, zkrácené relace

Odpoledne – Trénink Hvězdice 3,5 + 144 Mhz
Večer – pravděpodobně noční ROB

PÁTEK:

Dopoledne – závod v pásmu 144 Mhz, zkrácené relace

Odpoledne – Foxoring + Orientační běh

SOBOTA:

Dopoledne – 2. Mistrovská soutěž JM, závod 3,5 MHz

Odpoledne – 2. Mistrovská soutěž JM , závod 144 MHz
Večer – táborák

NEDĚLE:

Dopoledne – závod v pásmu 3,5 Mhz

Odpoledne - odjezd

Co je ještě důležité!!!

Bude potřeba pomoci kuchařkám v kuchyni ať nedělají všechno samy (např. kroužlení brambor)

Rozdělení služeb:

Čtvrtek: Terka Skl., Věrka Mezul., Ondra Pečík, Terka Sekerová

Pátek: Lucka Proch., Zuzka Mar. Míša Mar., Locker Tom

Sobota: Hoza Vlk, Ája, Vlasta,

Neděle: nevím, kdo z mladých tam bude (dopíše se)

K programu:

1. K závodům: čtvrtek dopoledne - stavitel Tonda + Jarda

Čtvrtek odpoledne - stavitel

Pátek dopoledne - stavitel

Pátek odpoledne - stavitel

Neděle dopoledne – stavitel

2. Budu já Tonda, Stehla, rozebírat jednotlivě Vaše postupy na mapě po každém tréninku, nebo podle času večer po obou závodech . Týká se to těch, kteří pracují s mapou, zejména kategorií MD13. Kontrola tréninkových deníků Vás nemine.

3. Jarda a Vlk si vezme menší závodníky MD10 a přiblíží jim něco o mapách pro orientační běh

Petrovice, sobota 3.4.

Další oblastní závod v orientačním běhu se konal v obci Petrovice nedaleko Blanska. Je jen škoda, že když je to tak blízko, tak se závodů z našeho oddílu ROB nikdo nezúčastnil. Mělo nás být pět do auta, ale nakonec Vladan a Vlk ochořeli, tak jsme jeli já, Míša Henek a Henek nejstarší. Počasí bylo tentokrát super sluníčko, teplo. Zázemí bylo tradičně v místní sokolovně a Petrovičtí hasiči se starali o náš hlad a naši žízeň. Klobásu a pivo černá hora můžu vřele doporučit.

Na start závodu to bylo 1,5km a z cíle ještě o něco více. Závod probíhal na mapě "Dlouhá cesta" 1:10 000, trať byla docela zajímavá, čekalo na mě 8,3km, převýšení 320m a můj čas 65 minut stačil jen na umístění někde v polovině všech startujících, vítěz Zhusta mě to dal 11 minut. Ztratil jsem asi 1 minutu vytahováním trnu z nohy (nedalo se to fakt vydržet) a bolela mě příšerně pata z orientáckých bot a tak jsem poslední 2 km dokulhal do cíle. Můj čas mohl být aspoň o 5 minut lepší. Příště si snad dám větší pozor na přípravu před závodem. Po závodech na nás čekalo příjemné občerstvení, pokec o závodech a cesta domů Moravským krasem.

Tonda

10. závod BBP – 3.4.2004: Černohorský soudek

Tak já ještě napíšu něco o tomto posledním závodu letošní série BBP. Účast našeho prestižního oddílu můžu ohodnotit dvěma slovy: dost slabý. Musím ale dodat, že „**velkým konkurentem BBP se stal orientáček v Petrovicích. (No co, aspoň teď už naši ROBáci o těch orientacích ví víc ☺)**“ – psáno jako parodie na komentář z loňského trenálu na Panské líše (mně se to hrozně líbilo a o autorských právech tam nic nebylo).

No ale abych se vrátila k samotnému závodu: trať na 5 km vedla od přehrady směrem ke Kočičímu žlebu asi 2,5 km do kopce, tam se obíhal kužel a běželo se to stejný z kopce zpátky. Hezký závod, když jsem dobíhala dolů, tak už jsem sice vůbec nemohla, ale řekla jsem si: To zvládneš, nasadíš tempo a s posledním vypětím sil předběhneš ještě tu holku před tebou. Což o to, poslední síly jsem ze sebe vymáčka, ale když jsem se už blížila k místu, kde byl start, s hrůzou jsem zjistila, že cíl je ještě o dalších 150 metrů dál, a co víc: že je to nádherný cílový stoupák!

Lucka

Ptení 27.3. sobota, aneb paní zima ještě nedala sbohem

Náročné vstávání v sobotu ráno po pátečním flámu, za oknem počasí pod psa, tak si někdy říkám, jestli to mám zapotřebí jezdit na oblastní závod v orientačním běhu, který se konal v obci Ptení nedaleko Prostějova. Dorazil jsem k místní sokolovně a tam netrpělivě čekal na pana Henka, který mě přibral jako jediného spolujezdce. Cesta trvala asi hodinu přes zasněženou krajinu Dražanských vrchů. Shromaždiště bylo v budově místní základní školy. Start nula byl v 11 hodin a já šel do lesa 88. Na start jezdil autobus ve 20 minutových intervalech tak bylo potřeba si to trochu hlídat, abych byl v čas na startu. Závod probíhal na mapě Stádlisko s množstvím cest, hustníků a také nepříjemným podrostem. Má kategorie H21 byla rozdělena na L a S z důvodu velkého počtu startujících, a proto na mě čekali dva rovnocenné okruhy a na závěr ještě asi 3 km do cíle. Trať byla dlouhá 10,3km a můj čas byl 67:33, dostal jsem asi 10 minut od vítěze, ale byl jsem docela spokojený. Po závodech na mě čekal horký čaj a pak jen cesta domů a doma milá SINDY a večer příjemná společnost.

Tonda

Dlouhá Trať v Hradci Králové

Po delší odmlce jsem byl redakcí:-) časopisu Foxtimes požádán o napsání dalšího článku, tentokrát o OB závodech v Hradci Králové. Celý týden před závody bylo krásné jarní počasí, teploty až okolo 20°. S příchodem víkendu se však jako naschvál obloha zatáhla a celý víkend byly přeháňky a zima.

Oficiální termín závodu byl 20. a 21.3., proto jsme se s Tondou pečlivě připravovali a v pátek 19.3. jsme šli vyladit formu na diskotéku. Asi 4 hodiny spánku byly další den znát a Tonda měl cestou do Hradce co dělat, aby se nepzvr... Na místo závodu jsme dorazili okolo deváté hodiny. Tonda šel obhlédnout shromaždiště a při té příležitosti si koupil nové botky do lesa. Mně se do deště a bahna moc nechtělo, tak jsem počkal až do rozsvícování v autě. Ten den byla na pořadu dlouhá trať. Nejdelší varianta měřila něco málo přes 25km, ale my s Toníkem jsme zvolili "lidštější" trať dvanácti kilometrů. V lese to bylo fajn. Trať nebyli příliš náročné a tak měl člověk pocit dobrého, rychlého závodu. To se projevilo i na výsledných časech. Nakonec jsme nedopadli (na ten včerejšek) tak zle - já vyhrál a Tonda byl 38. z asi 160 závodníků. Večer jsme zašli do města - do Carrefouru a do restaurace na večeři.

Druhý den byly na pořadu závody štafet. Před tělocvičnou jsme se vtěrkli do busu Žabiňákům, abychom se měli jak dostat na shromaždiště, kde jsme se pro změnu vetřeli do stanu k VBM. Štafety se odehrávali ve stejném prostoru, jako včerejší závod. Tonda byl určen na 1.úsek. Vyvaroval se větších chyb a rozběhl štafetu velmi slušně. Na 2.úseku za nás běžel

Milda Jalový. I přes své obavy běžel velmi slušně a předával mi štafetu na 30.místě. Chvilí přede mnou vybíhal Marian Dávidík. Už na 2.kontrolu jsem viděl jen jeho vzdalující se stín... Se svým výkonem jsem byl ale nad míru spokojen. Předával jsem finišujícímu Michalu Henkovi na 22.místě. Michal štafetu dovedl na 24.místě. Myslím, že je to velmi slušný výkon.

Pak už se jen balilo a hodnotilo a kolem 2. jsme vyrazili směr domov. I přes nepřízeň počasí se mi závody velmi líbili a jsem rád, že jsem se jich zúčastnil.

-tom-

Kalendář akcí v ROB

Duben:

- 8.-12.4. soustředění oddílu Ruprechtov
- 24.4. MČR dlouhá trať – Ústí nad Labem jen MD16-
- 29.4.- 2.5. soustředění Žákovské přípravy (2 nominační závody)
- 27.4- 5.5. Tréninkové soustředění repre – Ukrajina

Květen:

- 4.-5.5. Akademické mistrovství ČR
- 8.-9.5. Sporton CUP – Zlaté hory (soutěž 1. Stupně)
- 23.5. 3.Mistrovská soutěž JMK – Nové Město na Moravě
- 29.-30.5. Mistr. Soutěž 1. Stupně (Nový Jičín)

Kalendář akcí V OB

Duben:

- 17.4. oblastní závod Benešov (okr.Blansko) současně MČR dlouhá trať

Květen:

- 9.5. oblastní závod – Babice u Rosic
- 15.-16.5. ŽB MORAVA – Hořice u Blanska současně oblastní závody
- 22.5. OB – sprint (pořádá Chrast)
- 23.5. OB – štafety (pořádá Chrast)
- 29.5. oblastní závod – Bobrová (okr. Žďár n. Sázavou)

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA JE DNE 5.KVĚTNA 2004

Jakékoliv připomínky zasílejte na adresu: stehlik@sporton.cz

KONTAKT NA NÁS

Jiří Mareček - tel. 602 531 222

Antonín Šindelka - tel. 604 455 502

REDAKCE

Ondra Stehlik -e-mail: stehlik@tiscali.cz

Ondra Vlček -e-mail: ing.vickova@seznam.cz